

enkelte Steder, men det er i alt Fald en forsvindende Del af det Areal, hvorom der her er Spørgsmaal. Det er ganske vist, at, efter at Stormfloden er indtraadt, har det sin store Interesse her at tilveiebringe Sikkerhed. Naar der bliver Spørgsmaal om den Stemning, der nu gjør sig gjældende, saa gjælder det i det Mindste om Lolland — noget anderledes stiller det sig vel med Hensyn til Sydsfalster — at efter at man der ikke har set noget saadant i 200 Aar — og selv det, man den Gang saae, kunde neppe stilles ved Siden af den sidste Stormflod — naar man saaledes slet ikke kjender noget Tilsvarende til Stormfloden, saa venter man det heller ikke i Fremtiden, om det end har sin Interesse og kan være fuldkommen rigtig, at man fikker sig det Dige, hvorom der her er Spørgsmaal. Dernæst maa man erindre, at der ikke blot er Spørgsmaal om at gjenoprette den Stæde, der er slet paa Diget, thi det koster ikke Meget, det er i det Mindste paa Lolland meget smaa Dige-foretagender, der tidligere fandtes, men det, som der er Spørgsmaal om at gjenoprette, er især det naturlige Værn, og i den Henseende har allerede den ærede Rigsdagsmand, der nu talte for Sydsfalster, nævnt den overordentlige Forandring, der er foregaaet paa hele Kysten, hvorved der er fremkommet en ganske anden Tilstand, end der tidligere var. Det Samme gjælder en stor Del af Lollands Kyst, og hvis den høitærede Minister navnlig havde udstrakt sine Undersøgelser længere mod Ost — han har sine Oplysninger fra den vestlige Del af Kysten — da vilde han have erfaret, at det netop er karakteristisk for denne Stormflod, at den tilbels har taget det naturlige Værn fra hele den østlige Del af denne Kyst og fluttet det hen paa den vestlige. Hvis den høitærede Minister havde udstrakt sine Undersøgelser længere, vilde han have set, at det naturlige Værn er blevet formindsket og tilintetgjort, ikke blot paa Sydsfalster, men ogsaa paa en Strækning paa Lolland mod Ost, nye Gab danne sig til Rødbj Fjord osv. Først naar man er kommen forbi Rødbj Fjord, er de Sandflitter, der ere tagne bort længere øster-paa, og hvor der er dannet nye Gjennemskjæringer og nye Indløb til Rødbj Fjord, satte op paa Land mellem Rødbj og Nakkovsfjord. Seg i det Mindste har ganske vist her ingenjombest nærmere Detailundersøgelser, men saa vidt jeg kan, have nogen Mening om Tilstanden, er jeg ikke tilbøielig til at tro, at Naturens tidligere Tilstand kunde tilveiebringes for de Beløb, der her er Spørgsmaal om at yde fra Statens Side. Naar vi have troet at burde foreslaa, at Staten burde tilskøde noget mere — jeg gjentager det, skjøndt jeg allerede fremhævede det ved 1ste Behandling — saa er det ganske vist, i det Mindste for mit Vedkommende, idet jeg gaar ud fra, at der her ikke er Spørgsmaal om et Foretagende, som kan stilles ved Siden af andre lignende Foretagender

rundt omkring i Landet. Sa, man kunde maafe nok sammenligne det f. Ex. med Sandflugten, og hvis jeg ikke tager meget feil, giver Staten ved Sandflugten Halvdelen af Beløbet. Altsaa taler den Sammenligning, der her skulde gjøres, tilsvinde for det, vi her have foreslaaet. Men naar vi i Øvrigt ville sammenligne dette Foretagende med andre lignende Foretagender, saa er jeg ganske vist her gaaet ud fra den væsentlige Forskiel, at de Beboere, som der her er Spørgsmaal om, have lidt store Tab ved Vandfloden, som de ikke have faaet dækkede. Jeg tillod mig at fremhæve og paavise i det Ørskelte, at det var meget betydelige Tab, som der her var lidt — og jeg kunde have udført det yderligere — som paa ingen Maade ere bleve erstattede, afskudene eller hvilket Udtryk, man vil bruge, ved de store frivillige Bidrag, der ere indsamlede, og som fornuftigvis heller ikke kunde afhjælpes paa denne Maade. Det er ganske vist kun i Betragtning heraf, at jeg for mit Vedkommende har dristet mig til at være med til at foreslaa det, vi her have foreslaaet. Jeg tror, som sagt, at det, naar man tager Hensyn til den hele Situation og den almindelige Opfattelse, der gjør sig gjældende af Stormfloden og Statens Forhold til den, dog i og for sig neppe kan synes at være et overdreven høit Beløb, naar der gives disse 70—80,000 Rd. i 3 Aar. Naar dernæst den ærede Minister pegede paa, at Amtsradschefen var anderledes stillet her, idet den havde en anden Interesse i Staten, da maa jeg spørge, er det en Interesse, der her har nogenjombest Betydning. Netop naar man vil spørge om Statens og Amtets Interesser overfor den almindelige Statteerne, vil man med Letthed kunne paavise at Statens Interesse her er forholdsvis langt større end Amtens. Hvilken Interesse har Staten ikke i det Hele af en velhavende Befolkning, herovr ikke Lovvedmængden af den Indtægt, som Staten har paa den almindelige Velstand, alle de indirekte Skatter osv.? Hvis man derimod tror, at Amtene, som væsentlig, saae deres Indtægter gennem Hartkornsskatten, ere interesserede i denne Henseende, saa tage de feil. Saa daarlig er Tilstanden ikke paa Lolland, at Hartkornsskatten er udsat for Fare, man maa ikke tro, at det rige og velhavende Land i den Grad har lidt Skade, at der skulde være Spørgsmaal om, at Lørdene ikke mere skulde være i Stand til at heste for Hartkornsskatten, det er ikke Tilfelde. Maa det være mig tilladt at henstille til den høitærede Formand, om ikke Forslaget under Nr. 5 kunde blive affemt for Forslaget under Nr. 3. Det er i det Mindste som sagt mit Standpunkt, at jeg paa ingen Maade kan ønske Forslaget under Nr. 3 vedtaget, ja, jeg agter endog at stemme imod det, dersom, hvad jeg ikke haaber, Forslaget under Nr. 5 skulde blive forfattet.